

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2312/2022
11.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Бусарац, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Марина Тодоровић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1965/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној 11.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1965/21 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2091/19 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Крагујевцу П 81/10 од 23.05.2017. године и пресуђено у ставу другом изреке на тај начин што је одбачена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је, по основу стицања у ванбрачној заједници са туженом, власник на 3/5 покретних ствари побројаних и описаних у том ставу изреке и са истим својинским уделом на новцу на рачуну СЗТР «ВВ» у износу од 8.740 евра на дан 31.03.2006. године, у истом уделу на потраживању од купаца од раније испоручене робе у земљи и иностранству износ од 920 евра на дан 31.03.2006. године, затим теретном возилу, текстилној роби фирме, све наведено у изреци пресуде, а које су се налазиле код туженог у моменту престанка ванбрачне заједнице.

По ревизијама парничних странака, Врховни касациони суд је одлуком Рев 4591/20 од 08.02.2021. године, делимично усвојио ревизију, па је ставом другим укинута пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2091/19 од 24.01.2020. године у ставу другом изреке и предмет у том делу враћен истом суду на поновно суђење.

У складу са упутом Врховног касационог суда, Апелациони суд у Крагујевцу је заказао расправу пред другостепеним судом, у смислу одредбе члана 383. став 3. ЗПП, ради отклањања битних повреда одредаба парничног поступка и правилног и потпуног утврђења чињеничног стања у погледу права својине тужиоца на индивидуално

одређеним покретним стварим које су предмет спора (један агрегат и машине побројане у изреци у ставу другом од 1. до 36. ставке, новац на рачуну фирме, потраживање од купаца из иностранства и два теретна возила описане у ставкама од 36. до 39.).

По одржаној расправи, решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1965/21 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца за преиначење тужбе из поднеска од 11.10.2021. године. Ставом другим изреке, тужба за утврђење права својине на уделу 3/5 покретних ствари наведених у изреци, одбачена је услед недостатка правног интереса. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1965/21 од 12.10.2021. године, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење, на основу чл. 408. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку – ЗПП («Службени гласник РС», бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. пред другостепеним судом, а у вези са чланом 385. став 1, 199. став 1. и 200. став 1. ЗПП, тврдњом да другостепени суд супротно одредбама процесног закона није применио одредбе о преиначењу тужбе. Другостепени суд је, у смислу наведених одредби закона, те члана 386. став 1. ЗПП, испита првостепену пресуду у границама разлога неведених у жалби поступајући по упутима ревизијског суда, уз правилну оцену да се на расправи пред другостепеним судом не може да прихвати преиначење тужбе и одлучивање о преиначеној тужби.

Према чињеничном стању, које је утврдио другостепени суд, тужилац и тужена су живели у ванбрачној заједници почев од 12.07.1987. године па до 20.01.2005. године. По престанку заједице живота, парничне странке су дана 31.03.2006. године постигле усмени договор по коме је тужилац покретне ствари које су предмет спора пренео својој фирми за производњу чарапа СЗТР «ГГ», док се обавезао да фирми тужене СТР «ВВ» испоручује чарапе до вредности опреме коју је она уступила тужиоцу, што је изведено као вид компензације по рачуну број .. од 01.12.2006. године, с обзиром да се фирма тужене бавила продајом робе. Такође је утврђено да се предметне покретне ствари од марта 2006. године налазе у државини тужиоца. По тужби од 07.06.2010. године, пред Привредним судом у Крагујевцу води се поступак у предмету П 888/15, између привредних субјеката СТР »ВВ» - власник ББ (овде тужена-противтужилца) и СЗТР «ГГ» ПР АА из Крагујевца (тужилац противтужени у овом спору), ради дуга, а у вези ствари које су предмет тужбеног захтева у овом спору.

По оцени Врховног суда, правилна је оцена другостепеног суда о непостојању правног интереса тужиоца за подношење тужбе ради утврђења права својине на покретним стварима и средствима са уделом 3/5, применом члана 184. Породичног закона.

У конкретном случају, утврђено је да су тужилац и тужена у марту 2006. године постигли усмени споразум о деоби заједнички стечене имовине у току брака и да ту имовину чине покретне ствари и средства која су предмет тужбеног захтева у овом спору. Усмени споразум странака је извршен у целости, јер је тужилац по престанку брака наставио да обавља своју делатност и од марта 2006. године ове ствари се налазе у његовој државини.

Имајући у виду да су парничне странке постигле усмени споразум о деоби заједничке имовине стечене током ванбрачне заједнице, да су предмет споразума биле покретне ствари и новчана средства, те да је усмени споразум извршен у целости, правилна је оцена другостепеног суда да није било сметњи за конвалидацију тог споразума, применом члана 73. Закона облигационим односима и да споразум о деоби брачне тековине производи правно дејство. Испуњени су и услови из члана 28. став 1. Закона о основама својинско – правних односа за стицање права својине одржајем, будући да је према стању списка, тужилац имао савесну и закониту државину предметних покретних ствари у периоду дужем од три године, с обзиром да је споразум закључен у марту 2006. године, а да је тужба у овом спору поднета 07.06.2010. године. Правни однос парничних странака као предузетника предмет је одлучивања у поступку П 888/15 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, у коме ће дужничко-поверилачки односи између њихових фирми бити решени. Због тога, правилна је оцена другостепеног суда да правни интерес тужиоца за подношње тужбе ради утврђења својине по основу стицања у ванбрачној заједници не постоји, јер у односу на имовину која је предмет спора за тужиоца нема правне неизвесности (повређености односно угрожености у праву).

Врховни суд је ценио ревизијске наводе и нашао да нису од значаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић